

Szántó Olivér Tengerészruhában

Ez a kép Tövisen készült, beöltöztettek tengerésznek. Négyéves körül lehettem, tehát úgy 1937-ben volt. Ezt a fényképet anyámék készítették a Kodak fényképezőgéppel.

Velem szemben van az anyai nagymamámék háza, és a háttérben, ami látszik, az a tornyos, az volt, ahol laktunk anyuval és apuval. Ennek is van egy érdekes története, hogy a két ház egymástól lehetett egy olyan ötven méterre, mondjuk, de az udvaron keresztül közlekedett a két ház. És annyira megszoktam, hogy én ott alszom nagymamáméknál, hogy amikor átvittek egy éjszaka anyuékhöz aludni, elkezdtem bömbölni, hogy "Én vissza akarok menni nagytatához, nagytatához...!". És volt házi telefon, és éjszaka kellett riasszák nagyapámat, hogy jöjjön utánam, hogy vigyen haza hozzájuk, mert nem akarok aludni. Ez a házi telefon olyan volt, hogy volt egy ilyen csengős része. Kellott tekerni. Hát régebben úgy volt, hogy a telefonnak volt egy

kurbliszerűsége, és azt megtekerted, felvetted a kagylót, és akkor a központ felvette, és megkérdezte, hogy “Melyik számot óhajtja?”. És akkor az kapcsolta dugaszokkal a központba. Na, ez a házi telefon olyan volt, hogy a két telefon össze volt kapcsolva, amikor megtekerte ezt a tekerőt, akkor ott túl csengetett, és amikor azt felvették akkor a két telefon kommunikált egymással. Ezt nem kellett fizetni, mert csak ilyen házi telefon volt.